1846.

VLISSINGSCHE

COURANT.

Woensdag 23 September.

...uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien ... geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven ... behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

TURKIJE.

...nacht van den 24. op den 25. Augustus is ...rianopel door een' vreesselijken brand bezocht. ... volkrijke Jodenkwartier uitbrak en in weinige ... in weerwil van de bijgebragte hulp, meer dan 6000 ... 110 winkels, 40 herbergen, 6 synagogen en vele ... in de asch legde. Meer dan 1000 huisgezin... zich zonder dak. De schade wordt op meer ... millioenen piasters berekend.

BELGIE.

...schrijft uit Rijssel:
...troep kwakzalvers en kunstenaars, onder welke zich ...getal kinderen van beide geslachten bevonden, ...eenige dagen hare gewone vertooningen op de ...-de-Mars. Plotseling roept een der kleine onge... die aldus ten toon gesteld worden, eene vrouw ...hare nabijheid stond. De tentoongestelde was een ...van zes jaren. De vrouw nadert, en het klein ...tig schepseltje verzoekt haar, dat zij eene andere ...zoude roepen, die op eenigen afstand in het midden ...nigte stond, want dat zij hare dochter was.
...moeder wordt dadelijk verwittigd; zij nadert al bevende ...doening, en uit een schreeuw bij het herkennen van ...kind, hetwelk zij over drie maanden verloren heeft. ...-agent, die op het gerucht was toegeloopen, deed ...het kind aan de moeder terug gegeven. Sedert ...blik heeft de troep kunstenaars zich niet weder ...Groote Markt vertoond; maar men zegt niet of deze ...gedaagd geworden om aan de justitie rekenschap ...van de daad die zij gepleegd hebben.

NEDERLANDEN.

...TERDAM, den 18. September. De heer *Kirsch* ...gisteren namiddag ten vijf ure zijne aangekondigde ...reis tot algemeen genoegen volbragt. Na zorgvul...digde vulling, door hem op eene wijze bewerk... die de omstanders voor de onaangename gaslucht ..., beklom hij de schuit, steeg, onder het luid ...der menigte, statig omhoog, zweefde langzaam ...buitenstad en raakte aan de overzijde der Maas ...gezigt. De ballon bereikte eene aanmerkelijke ...en daalde ten half zes ure, op een kwartier ...van Dordrecht, onder Alblasserdam, behouden ...

...moet den heer *Kirsch* de getuigenis geven, dat ...vroegere roem volkomen heeft gehandhaafd; en ...niet of hij zal, bijaldien hij eerlang ander... luchtreis alhier mogt kunnen ondernemen, bij ...de noodige aanmoediging en schadeloosstelling ...

...18. dezer is Zr. Ms. transportschip *Prins Willem* ...*Emerik*, luit. 1e klasse *A.* baron *Collot d'Escu...* ...Curaçao te Hellevoetsluis teruggekomen.

...Jl. woensdag, 16. September, werd te Nijme... de arrondissements-regtbank zekere *J. S. Tim...* ...te Groesbeek, tot een jaar gevangenisstraf ver... ter zake van zich te hebben schuldig gemaakt ...nemen en gebruiken van het avondeten, voor ...van zekere *C. Hymans* aldaar, gereed ge... bestemd. Deze ongenoode gast schijnt onder... ...een bezoek in de woning van genoemde ...te hebben, op oogenblikken, dat zich dit ge...bevond, bij welke gelegenheden telkens het ...maakte souper of verminderd of verdwenen was. ...werd hij door de dochter des huizes, die zich ...ede verborgen had, op heeter daad betrapt. ...lijk onze *S.* ook moge genuttigd hebben het ...deren toebehoorde, dit laatste maal werd hem ...boten, gemelde, vrij duur, in rekening ge...

...schijnen plannen te bestaan om de nieuwe Amster... ...te overdekken.
...kelijke togt maakt dit gebouw, gelijk het nu ...goudmijn voor doctors en apothekers; want de aan... ...schotten, verhelpen het kwaad slechts voor een ...tje en geven aan het gebouw een dubbelzin... het schijnt alsof de kooplieden hier als ac... ..., die telkens van achter de coulissen te ...

...nieuwsgierig hoe dit inlsgehoorte der bouw... ...vertoonen, wanneer het met een narren-kap ...

...*Zwolsche Cour.* wordt berigt, dat er ernstig ...gedacht wordt, om de Zuiderzee droog te ...bodem in 4 à 500,000 bunders vruchtbaar ...pen. Zeker een reusachtig plan, maar ...uitvoerbaar wordt gerekend.

...Koning thans in Duitschland en zelfs de ge...familie grootendeels uitlandig is, ontstaat ...vraag, wie thans regeert?
... zou men denken. Maar dit hebben wij ...immers dagelijks geleerd wordt, dat de mi... ...persoonlijk verantwoordelijk zijn, maar een ...tegen de wijsbegeerte van ons staats...regt strijdt.

De heer *van Hall* dan? Hoe gaarne hij zijne groote handen ook naar het dictatorschap zou willen uitstrekken, is er echter geen titel, die er hem toe wettigt en de natie zou er mede spotten.

Het is dus zoo zeker als tweemaal twee vier is, dat als 't hoofd van den staat afwezig is, er geene eigenlijke opper-regering bestaat; 't geen niet veel van regeringloosheid verschilt.

Ziedaar, waaraan ons eene quasi-constitutionele, maar inderdaad blinde en kreupele, regering, zoo als wij 't geluk hebben te bezitten, blootstelt.

Wanneer de keizer van Rusland groote reizen doet, geeft hij de teugels van 't bewind aan zijn zoon, den erfgenaam der Kroon. Hij begrijpt dat eene volstrekt monarchale regering geene afwezigheid van opperhoofd gedoogt.

Wanneer de koning der Franschen, of koningin *Victoria*, of zelfs de reizende koning bij uitnemendheid, hunne staten verlaten, blijft het land evenwel niet zonder regering; want de regering is daar het ministerie. Daar bestuurt de koning en regeert niet, wat men ook zeggen moge; en tot bewijs strekt onder anderen, dat de koning zich kan verwijderen zonder dat de gang der regering er door belemmerd wordt.

Maar hier, waar men dagelijks schreeuwt, dat de koning bestuurt en regeert, waar geen ministerie bestaat, waar de koning geen plaatsvervanger aanstelt wanneer hij zich verwijdert, hier mag men met regt eene volkomene stremming in den gang der zaken verwachten.

Maar deze heeft geen plaats.

Op dit oogenblik hebben wij het ongeluk zonder koning te zijn, en zelfs zonder koninklijke familie; sinds verscheiden maanden zijn wij zonder minister van binnenlandsche zaken; en evenwel gaat alles zijn gang en sukkelt voort... even slecht als of er een koning en een minister van binnenlandsche zaken was.

Welk een hondje van eene regering, dat even goed gaat, met of zonder hoofd.

Al die afwezigheden hebben echter hare gevaarlijke zijde; namelijk, dat een mensch, met de sluipwegen der regeerkunst onbekend, maar met eene slechts geringe mate gezond verstand bedeeld, er ligtelijk toe zou kunnen komen te denken: daar het nu bewezen is, dat de machine even goed kan werken, zonder al die toevoegsels, zou men die immers zeer wel kunnen missen; te meer, daar zij nog al tamelijk duur te onderhouden zijn. (*Naar Asmodée.*)

GEMENGDE BERIGTEN.

Aangeboden f 200 aan dengene die eene schoone levensgezellin oploopt van 49 jaren en met geld voor een weduwnaar van 56 (HB. 4625.) — Geoctroyeerd te Maastricht eene mechanische-vrouwencorsettenmakery. — Volgens gezegde van de slagters bidden de kalveren voor het heil van de ziel van van H... en de koeyen om verstand voor den schatter. — Te Amsterdam is een policie-bediende tot f 25 boete verwezen, omdat hy een jongen, dien hy naar den policie-commissaris bragt, onder weg muilpeeren gaf. — De tooneel-directeur Hoedt heeft zyne rol in 't ondermaansche afgespeeld. — De koningin van Engeland heeft onlangs een bezoek gebragt op de eilanden in het kanaal, speciaal op Jersey en Guernsey, waar sedert Karel II geen souverein den voet had gezet. Aldaar zyn de wetten en gebruiken van de 12e en 13e eeuw nog in zwang. Een heerlyk oord voor de behoudslui! Wy wenschen er onze landsvaderen heen! — De volgende maand zal de groote koolmarkt te 's Hage weer geopend worden. Men spreekt van reizen eens ministers om de verkoopers op te winden. — De echtgenoote van een apotheker te Loenen aan de Vecht, is door een 80jarige vroedvrouw verlost van vier kinderen, die kort daarna het leven hebben geëindigd. (*H. B. adv.* 13494.)

INGEZONDEN STUKKEN.

Wij hebben in No. 106 en 107 der *Middelburgsche Courant* eenige *Geschiedkundige Fragmenten* gelezen; het was een oud kootje, door J. E. voor de tegenwoordige tijd opgewarmd, doch hetgeen ons, wij willen het bekennen, nog al wel gesmaakt heeft. Een repliek vonden wij in No. 109 van dat zelfde blad, dat ons ook aangenaam was, maar slechts ten halven heeft bevredigd. A. v. D. A. schrijft als zeeman, maar schijnt door de stormen zijner hartstogten wat uit de koers te zijn geraakt; wij hadden hem liever op de Zuidwatering zien ankeren, dan door het Sloe, Welsingen, de oude Middelburgsche Haven, en zoo meer, te zien heen dobberen; om ons daar op een partij slikken en vergane paalhoofden te wijzen, hetgeen wij toch buitendien wel wisten zoo te wezen, maar juist omdat het zoo is, wordt er naar een anderen kant uitgezien, voor het nieuwe Havenkanaal van Middelburg.

J. E. stelt geen zwarigheid in de Zuidwatering, een weinig beoosten Vlissingen, omdat dit punt het eenige bruikbare is, dat blijkens de geschiedenis in 300 jaren de minste verandering heeft ondergaan. En dit is waarlijk een onafzienbare tijd, in vergelijking van de spoed waarmede andere gedeelten van Zeeland zijn verzand en onbruikbaar geworden.

De weg, door J. E. tot staving zijner gevoelen ingeslagen, is voor zoo ver wij weten, nieuw, en in het aanleggen van eenig kanaal voor Middelburg, nog niet gebruikt, maar verdient alle aanprijzing: De geschiedenis toch is de bewaarster der ondervinding.

A. v. D. A. schijnt daar geen vrede mede te hebben; maar wat eigenlijk in het schrijven der *Bedenkingen* zijne bedoeling mag wezen is ons nog niet regt duidelijk, en wij stellen waarlijk belang in de zaak.

Wij zouden dus gaarne zien dat A. v. D. A. ons eene duidelijke, maar slechts korte topographische beschrijving dier reede schonk, met mededeeling welke verandering de Calool, niet sedert de vroegste tijden, of sedert haar eerste ontstaan, maar slechts sedert de besprokene 300 jaren heeft ondergaan. Immers haar aanwezen, en uitgestrektheid langs een groot gedeelte van de Zuidwatering, is, naar het begrip van een aantal lezers, door de bijgebragte geschiedenis, op dien tijd reeds voor geconstateerd te houden, en wij weten niet, sedert het lezen der *Bedenkingen*, waaraan wij ons moeten houden; te meer daar er sommigen zijn die beweren dat de westelijken hoek dier plaat sedert weinige jaren vele ellen oostwaarts is ingekort, waardoor dan de reede, waar het kanaal zou moeten uitkomen, eerder verdiept dan verzand. Hoe het zij, wij achten den heer A. v. D. A. bereid, en zeker ook wel berekend, om aan het door ons voorgesteld gering verzoek te voldoen, in welk geval wij verzoeken van dit blad gebruik te willen maken, omdat het ons dan te zekerder geworde.

M.

MENGELINGEN.

In No. 12 van *de Burger*, leest men eene

UITBOEZEMING,

bij de beslissing van ons lot, en dat des verdienstelijken uitgevers THIEME, door

Marquis DE THOUARS.

Welker inhoud ons de volgende curiositeit leert:

In de dagen toen 't heilloos stelsel van *behoud* millioenen aan de schatkist ontnam en het bestuur op den ingeslagen weg gerugsteund werd door *droomers* die nog niet zijn ontwaakt; toen wij *stikzienden* verlangden: gezag dat wettiglijk regeert etc.; toen elk, die eer noch pligt vergat, tot den ouden Koning waarschuwend sprak: *Koning, zie op 't ende!*

Toen was er een jongeling die met jeugdig vuur, Z. M. *byna* snikkende te voet viel, en 's volks ellende openbaarde!

Maar toen die edele, eens de gunsteling aan 't hof, aan Z. M. den schrikbaren slag, die Neêrland trof, onbewimpeld, door prophetischen geest bezield, dorst voorspellen, toen hij alles had blootgelegd wat gebeuren zou, en de hoofdrebellen had aangewezen — toen was zijn invloed uit:

Toen werd hy in zyn vaart gestuit!
En, onverdiend verschopt, verstooten!

Die edele, onverschrokkene waarzegger was niemand anders dan de Marquis DE THOUARS, dezelfde die onlangs een gedeelte van onze vaderlandsche poëten opgehangen heeft in de *blonde lokken* eener jeugdige schoone. (1)

Wij meenden de tijden der *Zieners* voorbij te zijn; maar indien de heer DE THOUARS, zijne gave niet verloren heeft om, hoewel hij *stikziende* is, de duistere toekomst te voorspellen, dan zou hij van onberekenbaar nut kunnen zijn.

Wij zouden dan gaarne van ZEd. weten over hoevele eeuwen er eene *grondwetsherziening* zal plaats hebben.

Of er nog eens een tijd zal komen, dat de van Halletjes weer plaats maken voor klinkklare gemunte specie.

Wanneer de eerste rijksdaalder rollen zal over den rand van de te boordevolle schatkist.

Wanneer de Hollandsche vlag bewaard zal worden in de kabinetten van zeldzaamheden als eene rariteit van het eerste water.

Wanneer de laatste druppel uit het Haarlemmer meer zal gemalen worden; en of de Leeghwater daaraan een actief aandeel zal nemen.

Wanneer...., maar neen, vergeefsche moeite!

De orakeltaal des Heeren DE THOUARS zal niet meer worden gehoord: nadat hij eenmaal met een *schop* beloond is geworden, en de spreuk bewaarheid werd dat de profeten zelden geëerd zijn in hun Vaderland.

(1) Zie Muzen-Alm. het lied van Blonde lokken.

Treurige vooruitzigten.

Hoe menigmaal is het onzer ministerieele regering, door meer dan één orgaan onzer grondwettig vrije drukpers toegeroepen: « zie toe en let óp de toekomst!" en hoe menigmaal was en bleef dit roepen eene stem des roependen in de woestijn. Welke uitmuntend gestelde artikelen hebben wij niet gelezen over onze landverhuizing en onze overbevolking, met dringende, zeer dringende inlichtingen en aanmaningen, om daarin zoodanig te voorzien, dat de landverhuizende menigte mogt worden geleid, en beschermd, even als in Frankrijk, Engeland, Duitschland en Belgie. Maar neen, ons ministerieel gouvernement heeft ook *die* zaak, even als zooveel andere zaken, blaauw blaauw gelaten, het heeft er zich niet over bekommerd; het had eigendommelijker belangen te behartigen. — En wat is de uitkomst van dat laodicerismus? Dat de landverhuizing niet alleen hand over hand toeneemt, dat een aantal welgestelde burgers have en goed verkoopt, om diet langer onder een last van belastingen gebukt te gaan, die niet meer is te dragen, maar dat wij in Nederland met eene massa armen zullen blijven zitten, in wier behoefte het onmogelijk zijn zal, op den duur te voorzien.

Mag, kan en zal men derhalve in den gegeven toestand, of liever moedwillig bevorderden toestand van zaken anders uitroepen, dan: « pas op, regering van Nederland! het beste gedeelte der nog gegoede burgers maakt zich reeds gereed, om het vaderland te verlaten, en niet te onregt, want zij gaan naar een werelddeel, dat minder drukkende lasten oplevert dan het plekje gronds, tot welks behoud hunne voorvaders goed en bloed hebben opgeofferd. De liefde tot het geboorte land, elk sterveling ingeschapen, die den Laplander gelukkig doet zijn met het rendiervel en traan; die liefde, welke een beschaafd volk des te meer moet bezielen, vooral, wanneer dat land zoo veel bloed en tranen heeft gekost, om het óf aan de klaauwen van een' heerschzuchtigen overweldiger, óf aan de magt van een' geduchten vijand te ontwringen, die liefde gaat bij den Nederlander geheel en al verloren; bij de meesten is ze reeds lang vervlogen; bij velen niets meer dan een dichterlijk denkbeeld, in het hoofd van dezen of genen poëet aanwezig. En dat verlies, dat belangrijk verlies, waardoor de dierbaarste banden worden verbroken, hebben wij niet uitsluitend aan den loop der staatkundige gebeurtenissen, maar wel bijzonder aan ons krachten uitputtend, slaapmutsachtige regeringsbestuur te danken, dat bovendien nog ondersteuning vindt in den boezem van hen, die geroepen zijn, om *de algemeene belangen* met al hun vermogen te helpen handhaven. Treurige uitkomst voorwaar, of liever treurige toestand, waarin wij ons bevinden, die ons eindelijk geheel en al doet te gronde gaan.

In de volgende maand zullen wij onzen minister van financiën weder met een budget zien te voorschijn komen, waarvan de loopende geruchten niet veel goeds voorspellen. Wij hebben dus mede van dien kant ongetwijfeld weder nieuwe zwarigheden te wachten, of er moesten aanmerkelijke bezuinigingen en vermindering van belasting op til zijn; waarop wij echter weinig gegronde hoop bouwen. Dat mijnheer VAN HALL er toch niet aan denke, om met een aanzienlijk te-kort op te treden, nog minder om van eene nieuwe leening te reppen. Het taai geduld der lijdende Nederlanders is eens uitgeput; aan fraaije beloften hecht men geen geloof meer; schoone tafereelen van welvaart bestaan nergens; het tractaat met Belgie is behoorlijk toegelicht en voorspelt weinig goeds. Er is derhalve eene dringende behoefte aan SALOMO's wijsheid om alles zóó te regelen en te plooijen, dat er vrede in den lande blijve en de ontevredenheid geen nieuw voedsel vinde. Wij gelooven dus met het volste regt ook te dezen opzigte te kunnen, mogen en moeten uitroepen: « Pas op, regering van Nederland! Doe geene nieuwe stappen, die u kwalijk zouden kunnen bekomen! Met gespannene verwachting ziet men uwe maatregelen te gemoet. Neem ze zóó, dat ze goedkeuring vinden! De geest des volks is u bekend! Verwacht niets meer van toegevendheid! Tracht ons land te behoeden voor het zien vertrekken van welgestelde burgers; opdat het toenemend getal armen de veiligheid der nog rustig en stilzittende massa niet belage, en tot opofferingen dwinge, die niet langer zijn aan te wenden."

Indien het waar is, wat wij uit een onzer dagbladen hebben vernomen, dan bestaat er een associatie-plan tot ontginning onzer nog woest liggende gronden. Het is te wenschen, dat dit plan spoedig worde in practijk gebragt, en men van gouvernementswege de belemmeringen zal trachten weg te ruimen, die hetzelve hinderlijk kunnen zijn. Men heeft er meermalen op aangedrongen, dat de regering zich de zaak der landverhuizing behoorde aan te trekken, en haar eene afleiding naar onze Oost-Indische koloniën moest trachten te geven. Maar de regering heeft het tijdoen verloopen, en de bakens niet in tijds verzet. Nu is de kreet: « naar Amerika!" algemeener geworden, en zal zich met moeite laten smoren. Er is genoegzaam in Nederland geene streek meer, of men hoort haar weergalmen. Van daar komen van tijd tot tijd bevredigende berigten, die de gemoederen nog meer opwinden; van daar wordt men uitgelokt door betuigingen van goedkooper levenswijze en ontheffing van drukkende belastingen. Naar Amerika zijn reeds vele burgergezinnen verhuisd, die aan hunne achtergeblevene betrekkingen schriftelijk toeroepen: « Kom tot ons, verlaat, even als wij, een vaderland, waar men u het leven bitter maakt, en het bestaan niet langer verzekerd is." Dit alles zijn geene hersenschimmen, geene uit de lucht gegrepene vertellingen; maar daadzaken, die genoeg bekendheid hebben verkregen, om krachtdadige maatregelen uit te lokken, en, bij eene jaarlijks toenemende overbevolking van meestal behoeftige lieden, paal en perk te stellen aan eene verhuizings-zucht, waarvan men de nadeeligste gevolgen duidelijk kan te gemoet zien. (*T. N.*)

De prins Louis Bonaparte te Parijs. — Gaauwdieverij.

De heer D..., een gepensionneerd officier, is een der oude overblijfsels van het keizerrijk, en heeft eene groote verkleefdheid voor de nagedachtenis van NAPOLEON behouden. De heer D.. bewoont alleen een klein huis in een afgelegene straat van het kwartier van den Luxembourg, en zijn tuin, die slechts eenige voeten in het vierkant groot is, is gevuld met kanons, obitsen, soldaten van gebakken potaarde, alles zeer klein; er is zelfs een *fac-simile* van eene vesting; alsook beeldtenissen van den grooten man afgebeeld; en de oude soldaat schept genoegen in al deze stukken, die hem aan zijn vroegeren leeftijd doen gedenken.

De heer D.., bezit, buiten zijn pensioen, nog eenig fortuin. Hij leeft afgezonderd en ontvangt van tijd tot tijd twee of drie zijner oude wapenbroeders. Over drie dagen was hij zeer verwonderd, wanneer hij tegen het vallen van den avond, een welgekleed jongman zag binnen treden, en hem op eene geheimzinnige wijze hoorde vragen of niemand hen kon afluisteren.

— Ik ben alleen, antwoordde de oude officier, die eenigzins verbaasd was over deze handelwijze.

— Mijnheer, ging het jonge mensch voort, uw welbekende verkleefdheid aan NAPOLEON, moet mij doen vermoeden, dat, indien iemand van zijne familie zich in gevaar bevond, gij hem met al uwe magt zoudt ter hulpe komen.

— Zonder twijfel, mijnheer; maar men moet ten minste weten met wien men te doen heeft, en in welke omstandigheden.

— Welnu, mijnheer, het is prins Louis, die, niettegenstaande al de gevaren waaraan hij is blootgesteld, op nieuw gewaagd heeft naar Parijs te komen.

— Prins Louis!

— Ja, mijnheer; hij is met de pas van een *commis-voyageur* gekomen, en bevindt zich op dit oogenblik in een klein hotel, in mijne buurt.

— Een oogenblik, mijnheer; voordat wij verder gaan, moet ik u vragen, of gij mij komt voorstellen, deel te nemen aan eenige zamenzwering? In dit geval zal ik u dadelijk antwoorden, dat ik niet meer, in den ouderdom ben, wanneer men zich met zulke zaken ophoudt, en dat overigens mijn karakter en mijne meeningen zich daartegen zouden verzetten.

— In het geheel niet, mijnheer; ik ben niet meer dan gij geneigd om zamen te zweren, en daarenboven, ik ken den prins slechts sedert gisteren. Maar hoort wat er geschiedt: de neef van den keizer, die Frankrijk bemint gelijk een Frankrionise, heeft dit land in vrijheid willen zien, niettegenstaande de gevaren die hem omringen, en hij is, gelijk ik u gezegd heb, als *commis-voyageur* eene kamer in het hotel komen nemen, waar ik, als student woon. Wij waren buren en waarschijnlijk zouden wij elkander nooit gekend hebben, zonder eene voor den balling noodlottige omstandigheid. Eergisteren, men weet niet op welk oogenblik, is een dief in verscheidene kamers van het hotel, en namelijk ook in de zijne gekomen, en heeft zijn goud en zijne goederen gestolen. Gelukkiger wijze had de prins niet een papier, dat hem konde aan gevaar blootstellen. Maar nu, kunt gij oordeelen, in welke verlegenheid hij zich bevindt; hij heeft op dit oogenblik niet een zijner politische vrienden te Parijs, hij had overigens voorgenomen, hen niet te zien, en hij vreest dat de politie hem zal ontdekken. Het is in dien toestand, dat hij vertrouwen in mij gesteld heeft, omdat ik er openhartig uitzag, en hij heeft zich aan mij bekend gemaakt.

Maar, na deze vertrouwelijkheid was hij niet verder dan te voren want ik had persoonlijk geene middelen. Het was echter hoogst noodzakelijk, dat er iets gedaan werd; want de prins had meenen op te merken, dat men hem volgde, wanneer hij des avonds uitging. Het is alsdan, dat ik inlichtingen genomen heb in de buurt en dat ik van u heb hooren spreken, als van een oud dienaar des keizers; toen heb ik gedacht dat gij ons ter hulp zoudt kunnen komen, om zijnen neef te redden.

— Gij hebt zeer wel gedaan, mijnheer; breng mij bij hem.

— Dit is onmogelijk; het huis wordt, gelijk ik u gezegd heb, bewaakt, en uwe tegenwoordigheid kan gevaarlijk worden; de prins heeft slechts vijf honderd francs van noode, want hij heeft nog eenige juweelen, die hij des noods onderweg zal verkoopen, en hij zal u dit geld terug sturen, zoo haast hij in Italië zal aangekomen zijn.

— Ik ben in geene verlegenheid, antwoordde de oud-officier, en ik kan, zonder moeite over een briefje van duizend franken beschikken; het zoude echter welvoegelijk zijn, dat ik den prins zag.

— Ongetwijfeld zal hij er insgelijks prijs aan hechten, om zijne dankbaarheid te betoonen. Ik zal hem dan gaan spreken, en u komen halen, om u naar de plaats te brengen die hij zal bepalen.

De jonge man ging heen, en kwam omtrent een uur daarna terug. Hij scheen meer ontsteld dan de eerste maal,

— Gaauw! gaauw! riep hij uit, er is geen oogenblik te verliezen. Wanneer ik gekomen ben, heb ik het huis omringd gevonden door policie-agenten. De prefect en de procureur des Konings zijn bezig de lieden van het huis te ondervragen. De prins is er in gelukt, zich bij tijds weg te maken. Ik heb veel moeite gehad om hem weder te vinden. Wij zijn dadelijk een rijtuig gaan huren, dat ons uit Parijs zal brengen, want ik vergezel hem, tot dat hij geen gevaar meer te loopen heeft. Wij zullen hem in de *Allée de l'Observatoire* vinden, alwaar de koetsier ons reeds moet wachten. De prins zal er maar naauwelijks den tijd hebben u een handdruk te geven (ik verzoek u dan, mij hetgeen dat gij voor hem bestemde ter hand te stellen; ten andere, het is mogelijk dat wij verrast worden, en dat wij den tijd niet zullen hebben in het rijtuig te gaan; maar laat ons vertrekken, want ik sta op heete kolen.

Dit alles was met eene benevelende snelheid geregd geworden, en liet den heer D.. den tijd niet om er over na te denken. Hij stelde den jongen mensch de duizend francs ter hand, nam zijn stok en zijn hoed, en volgde hem.

Onderweg ging de makker van den ouden officier zeer snel. De heer D.., durfde er niet over klagen, en deed al wat hij kon, om zijn gang te verhaasten.

Wanneer zij op eenigen afstand van de aangewezen plaats waren, scheen het ongeduld van den jongen mensch te verdubbelen: — Ach God! zeide hij, als wij maar niet te laat komen! Waarlijk, ik kan het niet uithouden; ik loop vooruit en zal den prins van uwe komst verwittigen, als er geen gevaar is, zal hij u wachten. — Dit zeggende, begon de gedienstige student zoo hard te loopen als hij kon, en de heer D., die nog geen argwaan had, zette zijn gang voo snel voort, als zijn hooge ouderdom hem toeliet. Maar, toen hij in de *Allée de l'Observatoire* kwam en niemand zag, begon hij te vermoeden, dat hij het slagtoffer van een gaauwdief was geweest zijn. Inderdaad door de inlichtingen die hij inwon, vernam hij dat er geene huiszoeking tot opzigte van prins Louis had plaats gehad, en hij heeft zijne klagt ingediend, al vloekende tegen zijne ligtgeloovigheid.

ALLERLEI.

Mr. DENNIS SMITH, in Dublin, heeft een wagen uitgevonden, die zoodanig is ingerigt, dat zij nimmer behoeft gekeerd te worden. Dezelve is van voren en van achteren met twee paarden bespannen, die afwisselend op de heen en terugweg, voor of achterwaarts loopen, de eenige zwarigheid bestaat nog daarin, de paarden aan het terugwaarts loopen te gewennen. De uitvinder heeft bereids concessie aangevraagd.

Natuur-wonderen.

De publieke bladen verhaalden onlangs van een natuurwonder, namelijk, van een bok met twee koppen, vier horens en andere afwijkingen. Dat was nu wel eene zeldzaamheid, maar vrij wat meer bewonderenswaardig is het natuurwonder, waarvan mij een boer uit de Meijerij verhaalde. In het vlek B. namelijk, zou een hengst een zes paarden bespannen wagen, benevens conducteur en postiljon geworpen hebben!!! — De boer, die mij deze geschiedenis mededeelde, zal op de eene of andere kermis dit wonder ter bezigtiging stellen.

Da capo

Een zeker student was bij het examen afgewezen. Toen men hem naar den uitslag van hetzelve vroeg, antwoordde hij: de heeren professoren riepen mij allen toe: *da capo*, maar — over een jaar.

Hare Groot-Brittannische Majesteit is de rijkste regente, zij heeft twee paleizen. LODEWIJK PHILIPS vergenoegt zich met slechts *twee kamers*; en deze zijn hem dikwijls nog te veel. De hertogen van Saksen Weimar zijn met *één kamer* tevreden; de koning van Pruissen en de keizer van Oostenrijk hebben elk slechts *een kabinet*. De sultan heeft niet eens een kabinet voor zich, maar slechts een *divan* onder de hooge poort. De paus is er het slechtst aan, want deze heeft slechts een *stoel* ter zijner beschikking.

Eene Engelsche maatschappij heeft het voornemen opgevat om alle bekende zeeën droog te malen, en in vruchtbaar land te herscheppen. Er bestaan reeds kaarten van het aldaar aantewinne enorme massa land.

Als deze onderneming doorgaat, zullen van zelve de indijkingen vervallen, de geheele scheepvaart nutteloos worden en de gemeenschap alleen met stoomtreinen tusschen den onderhouden.

Wel onderrigte lieden meenen te weten, dat er tot die droogmaking bij preferentie *Leeghwaters* zullen worden gebruikt.

Men is alleen verlegen om een uitweg voor de verbazend groote watermassa te vinden en de acties behoorlijk te plaatsen.

Velen houden het plan voor onuitvoerbaar.

CORRESPONDENTIE.

Indien « Een Handelaar" zijn stuk teekenen wil, zal zelve geplaatst worden.

ADVERTENTIËN.

*** Heden beviel voorspoedig van eene welgeschapen DOCHTER, *E. ROCHAT*, geliefde Echtgenoot van VLISSINGEN, 20 September 1846. W. G. ZANTVO[...]

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 22 September. Sedert den 19 dezer [...] ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Der Nijmph, F. Luedt, Stettin, tarwe; Tordenskjold, [...] ge, Trondheim, haver.

— Door de Nederlandsche Vlissingsche Loodsboot [...] den 17 dezer, in het Engelsche Kanaal op de hoogte [...] lie gepraaid de Nederlandsche brik Celebes, kapitein [...] naar Rotterdam, en het Nederlandsche schip Jacob Cats, J. H. Keeman, naar Amsterdam bestemd.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 4 ure. Sluiting des avonds « 8 ure. Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure. Leds- en Duinpoort ten 10 ure.

[...] TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BE[...]